

۱۳۴۸۲۸۶

باسمه تعالی

«أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
إِلَهًا أَبَدًا أَحَدًا صَمَدًا لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا»

شعاهای اشتیاق

(دفترچہ ہی اشعار محمد علی نوری)

سرشناسه : نوری ، محمدعلی ، ۱۳۷۱-

عنوان و نام پدید آور : شعله‌های اشتیاق / دفترچه‌ی اشعار محمدعلی نوری.

مشخصات نشر : تهران: توانگران، ۱۳۹۴.

مشخصات ظاهری : ۸۳ ص

شابک : ۹۷۸-۹۶۴-۷۶۰۸-۸۰-۰

وضعیت فهرست‌نویسی: فیبا

موضوع : شعر فارسی -- قرن ۱۴

رده بندی کنگره : ۱۳۹۴ ۷ ش ۷۳ / PIR۸۳۶۲

رده بندی دیویی : ۸۶۱/۶۲

شماره کتاب‌شناختی : ملی: ۳۹۲۱۶۰۲

عنوان: شعله‌های اشتیاق

مؤلف: محمدعلی نوری

چاپ اول: تابستان ۱۳۹۴

شمارگان: ۵۰۰ جلد

لیتوگرافی: فرآیندگویا

چاپ: نهضت پویا

صحافی: کوثر

ناشر: توانگران ۲۲۶۰۴۶۱۲

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۷۶۰۸-۸۰-۰

بها: ۴۵۰۰۰ ریال

کلیه حقوق جهت مؤلف محفوظ است

اگر مرغ دلی شد صید جانان
نه دیگر آب می‌خواهد؛ نه دانه
(ساعی)

امام سجاده علیه‌السلام در ابتدای «مناجاة‌المحبین» می‌فرماید:
«إِلَهِی مَنْ ذَا الَّذِی ذَاقَ حَلَاوَةَ مَحَبَّتِكَ فَرَامَ مِنْكَ بَدَلًا»

یعنی: «ای معبود من! کیست که شیرینی و حلاوت محبت تو را بجشد و غیر تو را طلب کند؟!»

در این عالم، هر مخلوقی جانی دارد و یک جانانی!
جانان هر چه جاربان آن چیز است که حقیقت او است.
در حقیقت، جان همه مخلوقات، یکی بیشتر نیست و آن هم اهل البیت
علیهم‌السلام‌اند.
همه‌ی خلائق، سر سفره جانان نشسته‌اند:

«...بِیَمَنِهِ رُزْقُ الْوَرَى...»

(دعای عدیله در مفتاح شیخ عباس قمی)
و در انتها هم به سوی آنان روانه خواهند شد:
«...وَ إِيَابُ الْخَلْقِ إِلَيْكُمْ...»

(زیارت جامعه‌ی کبیره)
اگر جانان در عالم نباشد؛ جان چه ارزشی خواهد داشت؟! :
«لَوْلَا الْحُجَّةُ لَسَاخَتْ الْأَرْضُ بِأَهْلِهَا»

(منهاج البراعة فی شرح نهج البلاغه، خویی)

... وقتی انسان، متوجه این حقیقت می‌شود؛ به مدد عقل و به حسب نیاز دائمیش به جانان، به این نتیجه می‌رسد که نسبت به آنان باید ادب و خضوع داشته باشد.

و به راستی همه‌ی توجهات در عالم برای جانان است و رفع همه‌ی نیازمندی‌ها به دست جانان است. چرا که اگر جانان نباشد؛ هیچ جانی وجود ندارد. «لَوْلَاكَ لَمَّا خَلَقْتُ الْآفَلَاقَ» (بحارالانوار)

خدا را بی‌نهایت شاکریم که ما شیعه زاده‌ایم و ما را با این حقایق، آشنا کردند.

در عین حال، ونیفه‌ی مان سنگین‌تر است و چون مصادیق جانان را به ما معرفی کردند؛ باید ادبمان به حضرات این ذوات طاهره، کامل‌تر و پررنگ‌تر و به قول معروف با جان و دل باشد

در کتاب آسمانی دین خاتم که نسخه‌ی شفابخش انسان است؛ آمده:

«... قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الرَّبِّ...»

(آیه بیست و سوم سوره‌ی شوری)

یعنی: خدا دستور می‌دهد به مردم که اجری که خدا و رسول از شما در قبال اسلامتان، مسئلت دارند؛ در یک کلام مودت و ادب به اهل بیت النبوه علیهم‌السلام است.

یکی از قالب‌هایی که محبان اهل البیت علیهم‌السلام به ایشان، عرض ادب نموده‌اند؛ شعر است. اهل البیت علیهم‌السلام به شاعرانشان تَفَقُّد قابل توجهی داشته‌اند.

امام رضا علیه‌السلام خطاب به دعلب خزاعی فرمودند: «مَرَحَبًا بِنَاصِرِنَا بَيِّدِهِ وَ لِسَانِهِ» (بحارالانوار)

امام صادق علیه‌السلام فرمودند: «مَنْ قَالَ فِيْنَا بَيْتَ شِعْرِ بَنِي اللَّهِ لَهُ بَيْتٌ فِي الْجَنَّةِ» (بحارالانوار)

بنده‌ی حقیر، به مدد الهی و عنایت حضرات معصومین، چند سالی هست که توفیق شاعری آستان اقدس اهل البیت علیهم السلام را دارم و هر آنچه سرودم؛ تَفَضُّل خودشان بوده است.

امیدوارم پیوسته محبت و ادبمان نسبت به جانانمان یعنی چهارده معصوم و بالاخص امام عصر، ولی اعظم خدا، حجه بن الحسن المهدی ارواحنا فدا، بیشتر بشود.

در اینجا لازم می‌دانم از پدر و مادرم که مرا متدین و محب اهل البیت علیهم السلام تربیت کردند؛ از حضرت آیت الله ضیاء آبادی که از نصایح، کتب و وجود مبارکشان بهره‌ها بردم؛ از معلمین و دوستان عزیزم تشکر کنم.

در انتهای مقدمه از صمیم قلبم برای سلامتی امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف دعا می‌کنم؛ امیدوارم حسمان ما به جمال دل‌آرا و دل‌ربای حضرتش روشن گردد و به محضر آن سرور بنمایان زمان عرض ارادت می‌کنم و از اعماق جانم اشتیاق به ایشان دارم...

این مجموعه شعله‌ای است؛ ار اشتیاق جانان که از قلبم شعله کشید...

امید که به امضای سرور و مولایمان امام عصر ارواحنا فدا برسد.

«يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسْنَا وَ أَهْلَنَا الضَّرَّ وَ جُنَّتَا بَيْضَهُ مَرَجًا نَافٍ لَنَا الْكِيلَ فَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ»

التماس دعا و ارادتمند همه‌ی عاشقان دلسوخته‌ی اهل البیت علیهم السلام

محمد علی توری

کربلای معلی ۹۴ / ۱ / ۸